

Emlékezés Sipos Imrére

Nyolcvan éve született Sipos Imre, a makói tájegység munkásmozgalmának régi harcosa, Szentesen, agrár-proletár család gyermekeként. Sorsa már kora ifjúságában egybekapcsolódott a Viharsarok elnyomott dolgozóinak sorsával. A föld szennvedélyes szeretetét szüleitől örökölte. Am saját földje az 1945-ös nagy igazságszolgáltatásig — a földreformig — egy talpalatnyi sem lehetett. Mások földjén részesmunként, napszámosként kereste családjá kenyerét, rendszerint szigorú rendőri-csendőri felügyelet alatt. Ezekben az időkben is a szegény nép harcos szószólójaként ismerték. Gyakran vezetett küldöttséget különféle hatalmi fórumok elé a kisemmizettek érdekeinek védelmében.

Tudatos kommunista harcos a Magyar Tanácsköztársaság idején, a Vörös Hadseregben érelődött. Az első világháború során alig 17 évesen került ki az olasz frontra. Felismerve az imperialista háború igazságtalanságait, hazaérkezve Budapestre azonnal vöröskatonának jelentkezett. A Szolnok környéki csatákban fegyverrel is védelmezte a szegények, a munkások hatalmát. Vöröskatona múltja és 1932-

ben keltezett kommunista párttagsága miatt a felszabadulásig nem menekülhetett az úri rend őrzőinek szeme elől.

A felszabadulás után Magyarországon, a földosztó bizottság tagjaként, majd elnökeként látott munkához. Ugyanakkor részt vett a kommunista párt szervezésében is. A két munkaspárt egyesítése érdekében aktívan tevékenykedett. Később alapszervezeti párttitkári funkciót töltött be. 1959-ig, a mezőgazdaság általános átszervezésének megkezdéséig egyénileg gazdálkodott juttatott földjén. Ekkor azonban ő is a helyi — magyarországi Haladás Tsz tagja lett, ahol különféle tisztséget viselt nyugdíjazásáig. Ezután is halála napjáig (1973. szeptember 2-ig) rendszeresen — erejéhez mérten — kivette részét a közösség munkájából.

A munkásmozgalmában kifejtett tevékenységéért számos magas kitüntetésben is részesült. Megkapta többek között a Tanácsköztársasági Emlékérmét. 1967-ben Szolnoki Emlékérem kitüntetésben részesült. A Szocialista Hazáért Erdemrendet pedig 1968-ban kapta meg. Várkonyi János

Találkozó

Baráti találkozót rendezett tegnap, pénteken a Hazafias Népfrent megyei elnöksége béke és barátsági bizottsága a IX. Magyar Békekongresszus megyei küldötteinek részvételével.

Eitlerné dr. Szilágyi Júlia, a béke- és barátsági bizottság elnöke üdvözölte a megjelenteket, majd szölt a kongresszus óta eltelt egy esztendő békemozgalmának főbb állomásairól, s a jelenlegi külpolitikai helyzet alapján változta a 80-as évek előrelátható békemozgalmi feladatait.

A küldöttek baráti beszélgetésben elevenítették föl kongresszusi élményeiket, és beszámoltak arról, miként hasznosították az elmúlt hónapokban a kongresszuson hallottakat.

A rendezvény résztvevői megtekintették a Csak a nőkről című szovjet dokumentumfilmet.

Tanácskozott a KISZ megyei bizottsága

Az újszegedi KISZ-vezetőképző központban tartotta tegnap ülését a KISZ Csongrád megyei bizottsága Bódi György első titkár elnöklétével. Részt vett a tanácskozáson dr. Vastagh Pál, a KISZ KB intéző bizottságának tagja. Kamenszky Péter, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa, valamint Kiss János és Lehel László, a KISZ KB munkatársai.

A testület elsőként személyi ügyekben döntött. Felmentette bizottsági tagságából Tóth Gabriellát, a 602. számú szakmunkásképző intézet volt tanulóját és Tóth Tamást, az olajipari KISZ-bizottság titkárát. A megyei KISZ-bizottság tagjává választotta Pesti Zsuzsannát, a 602. számú szakmunkásképző intézet tanárát.

A testület ezután megvitatta és elfogadta az iparban, a mezőgazdaságban dolgozó, illetve a középiskolai, egyetemi, főiskolai és értelmiségi KISZ-szervezeteknek készült 1980—81. évi akcióprogramkiegészítéseket és a jövő évi forradalmi ifjúsági napok programját. Az utóbbi két naprendi pont megtárgyalásán részt vettek a városi és a járási KISZ-bizottságok titkárai is.

Műsorajánlat

fesztiválon a közelmúltban első díjat nyert SZIA Stúdió, az Ifjúsági Ház amatőrfilmes klubja nyilvános bemutatókötést rendez holnap, december 9-én este 8 órakor az Ifjúsági Házban, SZIA-toborzó címmel.

A Szegedi Szimfonikus Zenekar Erkel: Bánk bán című operájának keresztmetszetét mutatja be az Országos Filharmonia által holnap, december 9-én délelőtt 9, illetve fél 11 órakor középiskolásoknak a Zenés Színházban rendezett hangversenyén. Vezényel és összekötőszöveget mond Molnár László. Közreműködik: Bajtai Horváth Ágota, Juhász Jó-

Befejeződött a számítástechnikai kongresszus

Átadták a Kalmár László-emlékérmét

Ritkán fordul elő, hogy egy tudományos konferencia résztvevői a késő éjszakába nyúlóan folytassanak szakmai vitát oly hevességgel, hogy az elnöki zárzó is csupán az aznapi rendezvényt, de nem az eszmecsereit rekesztette be. A Neumann János Számítógéptudományi Társaság I. kongresszusa bővelkedett az ilyen eseményekben, legalábbis ami a szakemberek kerekasztal-beszélgetéseit illeti.

Az ötnapos kongresszuson mintegy 600 résztvevő hallgatta meg a plenáris ülések és a szekciósülés több mint 70 előadását, melyekből egy-szersmind a számítástechnika hazai helyzetét, a számítógépekkel kapcsolatos kutatási és alkalmazási eredményeket ismerhették meg az érdeklődők.

A számítástechnikai kongresszus záróeseménye tegnap délelőtt volt Szegeden az Ifjúsági Házban. A plenáris ülést dr. Kovács Győző, a Neumann János Számítógéptudományi Társaság főtákará nyitotta meg. Az ülésen három előadás hangzott el a számítástechnika alkalmazásának különböző szakterületeiről.

Dr. Madarász István ismertette a számítástechnika orvosi biológiai alkalmazását. Beszámolt a számítógépek felhasználásáról a kísérleti, a klinikai munkában, valamint az orvostudomány sok más területén a szervezési feladatok megoldásáról a betegnyilvántartásig. A szakterületi alkalmazással kapcsolatban rámutatott, hogy a bázisintézeti rendszer hasznosabb alternatíva, mint a nagy, túlkoncentrált egészségügyi szolgáltatóközpontok létesítése.

A szegedi előadó után dr. Tóth József debreceni egyetemi tanár egy Hajdú-Bihar megyei termelőszövetkezet gazdasági termelési rendszerének a számítástechnika segítségével történt kidolgozásáról számolt be. Előadása ékes bizonyítéka volt annak, hogy a nagyüzem erőforrásainak ésszerűbb kihasználásához elengedhetetlenül szükséges a számítógép és a vele dolgozó szakember.

Az országban a különböző, elsősorban szolgáltatás jellegű számítógépes feladatokat a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat (SZÜV) látja el. Dr. Kondrác József, a SZÜV munkájáról és a szolgáltatásaival kapcsolatos fejlesztési lehetőségekről tartott előadást.

Ezt követően dr. Vámos Tibor, a Neumann János Számítógéptudományi Társaság elnöke emelkedett szólásra, s bejelentette, hogy a társaság

Dr. Kalmár László özvegye a két szegedi kitüntetettel, dr. Makay Árpáddal és dr. Csernay Lászlóval

elnöksége a számítástechnikai kutatásokban, alkalmazásokban és a többi tudományágakkal való kapcsolatának megteremtésében kimagasló érdemeket szerzett szakemberek jutalmazására megalapította a Kalmár László-emlékérmét. A Vigh Tamás szobrászművész alkotta emléktáblát első alkalommal adták át Kalmár professzornak, a számítástechnikai tudomány hazai úttörőjének városában. Héten kapták meg az emlékérmét, közülük négyen egyéni, három kollektív munkájuk elismeréseképpen. Dr. Beniczur András, a Számítástechnikai Alkalmazási Kutató Intézet tudományos főmunkatársa, dr. Csernay László, a SZOTE egyetemi tanára, dr. Makay Árpád, a JATE tudományos főmunkatársa, dr. Varga László, az ELTE egyetemi tanára, illetve

megosztva dr. Gergely Tamás, a SZÁMKI tudományos főmunkatársa, Andráka Hajnal és Németi István, az MTA Matematikai Kutatóintézetének kutatói kapták meg a Kalmár László-emlékérmét.

A kitüntetések után az NJSZT elnöke értékelte a kongresszus eredményeit, s beszédében hangsúlyozta, hogy a rendezvény kiváló alkalmat biztosított a tudományág hazai helyzetének áttekintésére. Egyben bejelentette, hogy a szegedi tapasztalatok alapján várható, hogy a kongresszust 3—4 év múlva ismét megrendezik. Végezetül meleg szavakkal mondott köszönetet a szegedi rendezőknek — élükön dr. Muszka Dániellel — a példás szervezésért, s berekesztette a Neumann János Számítógéptudományi Társaság I. kongresszusát.

Ingyenjegy

Idézet egy szegedi üzem KISZ-bizottságának jelentéséből: „A szakszervezeti bizottsággal közösen két-két mozit, illetve színházberletet vásároltunk a fiatalok művelődésének elősegítésére.” Arról nem szölt a beszámoló, hogy a több mint száz KISZ-fiatal közül hányan vették igénybe ezt az ingyenes kulturális szolgáltatást.

Fairagas az egy vállalat folyosóján: „Értéstitűk dolgozóinkat, hogy a vállalat az szab-vel közösen kétszer két darab színházi berletet vásárolt az 1979/80-as évadra, melyeket az Ödri és az Erkel jelölésű berleti előadásokra lehet igénybe venni. Jegyekért a titkárságon lehet jelentkezni.” A vállalatnál, ahol az átlagfizetés meghaladja a háromezer forintot, mindig akadt jelentkező az ingyenjegyekre.

Egy munkás véleménye: „Jön a szakszervezeti bizalmi, ajánlgatja a hangversenyre a két ingyenjegyet. Húzzuk a nyakunkat, hirtelen mindenkinél akad tennivaló. En soha életemben nem voltam még ilyenén, egyszer csak azon vettem észre magam, hogy rámtukmálta. Mondtam is az asszonynak, nem lehet valami nagy szám, ha csak ingyen szórják a jegyeket. Azért mégis rászámtuk magunkat. Elő a naftalinnal az esküvői öltönyt, gyerekeknek irány a keresztanyjuk, mi meg a hangversenyre. Séhol egy ismerős, ritkán éreztem magam olyan rosszul, mint ott. Ráadásul hiába hegyeztem a fülem, engem bizony egyre jobban idegesített. El is jöttünk az első szünetben, söröztünk meg beszélgettünk egy jót. Iste-

nem, milyen régen voltunk így együtt az asszonnyal.”

Ingyenjegy. Művelődéspolitikánk ostyája. Ebben adjuk be azt a művészetet, ami még sokak számára „keserű pirula”. Tulajdonképpen nem árt, de nem is használ. Legfeljebb becsap bennünket. Becsap a „Minden jegy elkel!” feliratú tábla, mely tulajdonképpen akkor is igaz, amikor a nézőtérre alig ülnek néhányan. Nem beszélve arról, hogy ez az ingyenjegykampany, az a berletkezésbe bújtatott igénytelenség, a dolgok könnyebb végének keresése, toltokait elj magán a művészi produktumon is. Hiszen — így él a köztudatban — ami ingyenes, az értéktelen, amihez könnyen hozzájutok, azért nem kell szalmaszál se keresztbetennem, az egy fabatkát sem ér. Mert összegyűjtjük ugyan a nemzetközi vásárokon az ingyenprospektusokat, de szét is hányjuk azon nyomban; sorsba állunk a teáknak reklámmot szító ingyenes osztásoknál, de aztán nem nyitjuk ki a pénztárcánkat; megnezzük a televízió „konzerveit”, de sajnáljuk a forintot, és nem vesszünk fáradságot, hogy előben élvezzünk egy színházi produkciót vagy koncertet. Pedig olyan ez, mint a konzervkaja és a frissen készített étel. Az egyiket készen kapjuk, olcsóbb is, mégis fanyalgva esszük meg-megjegyezzük; ez nem az igazi! Széles életünk konzerveinél értékesebb a friss, élő-eleven művészet. Persze, ezért nekünk is áldozatokat kell hozni. És egyre többet. Pénzt időt, szellemi energiát. Mert amire többet áldozunk, azt inkább tudjuk becsülni, értékelni.

Tandi Lajos

Gyermekkönyvhét

Ki mit tud Móráról?

A Somogyi-könyvtár által szervezett megyei vetélkedő, a „Ki mit tud Móra Ferencről” döntőjét tegnap, pénteken rendezték meg a Bartók Béla Művelődési Központban. Akárcsak a tegnapi előtti prózamondó versenyen, itt is az öt város csapatai és a szegedi járás iskoláinak képviselői szerepeltek. Míg a tegnapi előtti prózamondó verseny a tehetséges kisiskolások vetélkedője volt, a Ki mit tud? on a felső tagozatosok mérték össze tudásukat. A Takács Tibor vezette zsűri a csongrádi gyerekeknek adta az első helyet, a második helyen végzett a makói, a harmadikon a vásárhelyi csapat. A szentesiek lettek a negyedi-

kek, a szegediek az ötödikek és a szegedi járás csapata a hatodik.

A gyermekkönyvhét záróeseménye lesz a Bartók Béla Művelődési Központ Gyermekszínpadának bemutatója: a „Csiribiri” társulata ma, szombaton délután 3 órakor lép fel a művelődési központ folyóirat-olvasójában. Az a két könyvkiállítás, amely ugyancsak a gyermekkönyvhéten nyílt, ma még megtekinthető: a Közművelődési Palota kupolájában a „Gyermekmunkák, a gyermekévben” című tárlat, a Bartók-végzett a makói, a harmadikon a vásárhelyi csapat. A szentesiek lettek a negyedi-

Vetélkedő

Tizenegy csapat jutott a Csongrád megyei Pályaválasztási Intézet és a megyei úttörőelnökség szervezésében megtartott pályaválasztási vetélkedő döntőjébe, melyet tegnap, pénteken délután Szegeden az Ifjúsági Házban tartottak. Az iskolai és városi, járási elődöntőkön közel ötezer általános iskolás diák vett részt. A szakmák ismeretéről, a pályaválasztási lehetőségekről és körülményekről adtak számot a versenyzők a tegnapi döntőn, amelyen a tizenegy csapat között Szeged városát három együttes képviselte.

Az ifjú vetélkedők egy-egy érdekesebb, közművelődési vagy kevésbé ismert foglalkozás néhány jellemzőjét ismertették tetszés szerinti feladatokban, amelyben párbeszédek, jelenetek, kérdésszerepek megoldások egyaránt szerepeltek. Izgalmas küzdelem után első helyen végzett a csongrádi Kossuth Lajos Általános Iskola csapata, me-

lyet Vallyon Aladár tanár készített fel. Második lett a szegedi Madách Imre iskola együttese (tanáruk Matusik Sándorné), a harmadik helyet szerezte meg az öttömösi általános iskola csapata, (tanáruk dr. Sári Józsefné).

A kalocsai Rock-Táv együttes koncertjét rendezik meg ma, szombaton este 6 órakor a KSZV Victor Hugo utcai klubjában.

Szombat esti lát címmel rendezi meg szokásos hétvégi programját az Ifjúsági Ház ma este 6 órától. A Premier című amerikai filmet is levetítik.

Két kiállítás is nyílik Szegeden holnap, december 9-én. Délelőtt 11 órakor Kurucz D. István festőművész tárlatát dr. Dömötör János nyitja meg a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában. A Bartók Béla Művelődési Központban 12 órakor a szegedi képzőművészek alkotásaiból összeállított Karácsonyi tárlat nyílik meg.

A megyei amatőrfilmes